

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

57. panta 4. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā paredzētais fakultatīvais izslēgšanas iemesls ir attiecināms uz gadījumiem, kad pastāv pietiekami pārliecinoši netieši pierādījumi, lai secinātu, ka ekonomikas dalībnieki ir noslēguši ar LESD 101. pantu aizliegtu nolīgumu, bet tas neaprobežojas tikai ar šajā pēdējā minētajā pantā paredzētajiem nolīgumiem.

- 2) Direktīvas 2014/24, kurā grozījumi izdarīti ar Deleģēto regulu 2017/2365, 57. panta 4. punkts, lasot to kopsakarā ar Direktīvas 2014/25, kurā grozījumi izdarīti ar Deleģēto regulu 2017/2364, 80. panta 1. punkta trešo daļu,

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

57. panta 4. punktā ir izsmeltoši reglamentēti fakultatīvie izslēgšanas iemesli, kuri var pamatot ekonomikas dalībnieka izslēgšanu no dalības iepirkuma procedūrā tādu iemeslu dēļ, kas ir pamatoti ar objektīviem elementiem saistībā ar tā profesionālajām īpašībām, kā arī interešu konfliktu vai konkurences izkropļošanu, kas izriet no tā dalības šajā procedūrā. Tomēr minētais 57. panta 4. punkts nav pretrunā tam, ka Direktīvas 2014/25, kurā grozījumi izdarīti ar Deleģēto regulu 2017/2364, 36. panta 1. punktā paredzētais vienlīdzīgas attieksmes princips var neļaut piešķirt attiecīgā līguma slēgšanas tiesības ekonomikas dalībniekiem, kuri veido vienu ekonomisku vienību un kuru piedāvājumi, lai arī tie ir iesniegti atsevišķi, nav nedz patstāvīgi, nedz neatkarīgi.

(¹) OV C 431, 25.10.2021.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 14. jūlijā iesniedza Vrchní soud v Praze (Čehijas Republika) – Česká národní skupina Mezinárodní federace hudebního průmyslu, z. s./I&Q GROUP, spol. s r.o., Hellspy SE

(Lieta C-470/22)

(2022/C 418/15)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Vrchní soud v Praze

Pamatlietas puses

Prasītāja: Česká národní skupina Mezinárodní federace hudebního průmyslu, z. s.

Atbildētājas: I&Q GROUP, spol. s r.o., Hellspy SE

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2000/31/EK (¹) jēgai un mērķim atbilst tāda šīs direktīvas 14. panta 1. punkta interpretācija, saskaņā ar kuru informācijas vākšanas (glabāšanas) pakalpojumu sniedzēja atbildības par šīs informācijas saturu sastāvdaļa ir arī atbildība par šāda pakalpojuma sniegšanas veidu?
- 2) Vai Direktīvas 2000/31/EK jēgai un mērķim atbilst tāda šīs direktīvas 14. panta 1. punkta interpretācija, saskaņā ar kuru šajā normā paredzētie informācijas vākšanas (glabāšanas) pakalpojumu sniedzēja atbildības ierobežošanas noteikumi nevar izslēgt šāda pakalpojuma sniedzēja privātajā tiesībās paredzēto atbildību par konkrēta uzņēmējdarbības modeļa izvēli šī pakalpojuma sniegšanai, pat ja šis modelis potenciāli var dot labumu no autortiesību pārkāpuma?

- 3) Vai Direktīvas 2000/31/EK 14. panta 1. punktā paredzētais atbrīvojums no atbildības attiecas arī uz informācijas vākšanas un tās meklēšanas ar meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzēja atbildību par šī pakalpojuma sniegšanas veidu, ja šis veids mudina pakalpojumu saņēmēju glabāt informāciju bez šīs informācijas autortiesību subjektu piekrišanas, kaut arī pakalpojumu sniedzējs aktīvi nepiedalās autortiesību pārkāpšanā?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ("Direktīva par elektronisko tirdzniecību") (OV 2000, L 178, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2022. gada 30. augustā – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-576/22)

(2022/C 418/16)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: C. Hermes un E. Sanfrutos Cano)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasījumi

— atzīt, ka, tā kā Spānijas Karaliste – nav norādījusi kā pret nitrātiem īpaši jutīgas zonas tās Kastīlijā un Leonā, Estremadurā, Galisijā, Baleāru salās, Kanāriju salās, Madridē un Valensijas kopienā esošās zonas, kur ūdens ieguve notiek noteces veidā (virszemes ūdeņi) vai iesūcoties (gruntsūdeņi), attiecībā uz katru no prasības pieteikumā minētajiem piesārņotajiem mērišanas punktiem; nav paredzējusi Aragonas, Kastīlijas-Lamančas, Kastīlijas un Leonas, Estremaduras un Madrides rīcības programmās visus nepieciešamos obligātos pasākumus un nav noteikusi papildu pasākumus vai pastiprinātas darbības saistībā ar eitrofikāciju attiecībā uz visu valsti, kā arī saistībā ar nitrātu piesārņojumu – attiecībā uz autonomajām kopienām, kurās uzrādās augšupejoša piesārņojuma tendence nitrātjutīgu zonu mērījumu punktos, it īpaši Aragonā, Kastīlijā-Lamančā, Kastīlijā un Leonā un Mursijā, tā nav izpildījusi pienākumus, kas paredzēti Padomes Direktīvas 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti (¹), 3. panta 4. punktā un 5. panta 4. punktā (kas skatīts kopā ar tās II un III pielikumu) un 5. punktā;

— piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam Komisija izvirza trīs pienākumu neizpildes pamatus.

Ar pirmo pamatu omisija Spānijas Karalistei pārmet, ka tā nav izpildījusi pienākumus, kas paredzēti Direktīvas 91/676/EEK 3. panta 4. punktā. Komisija uzskata, ka Spānijas Karaliste nav izpildījusi šo tiesību normu Kastīlijā un Leonā, Estremadurā, Galisijā, Baleāru salās, Kanāriju salās, Madridē un Valensijas kopienā, jo tajās joprojām pastāv platības, kuras nav nedz tikušas noteiktas kā pret nitrātiem īpaši jutīgas zonas, nedz iekļautas pastāvošajās nitrātjutīgajās zonās, neraugoties uz to, ka ar lauksaimnieciskās izcelsmes nitrātu radītā piesārņojuma kontroles tīkla starpniecību iegūtie dati liecina par to, ka ir pamats šādu noteikšanu vai iekļaušanu veikt.